

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatvs
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Cap. 16. De alijs signis per exempla Sanctorum declaratis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59574)

DIFFIDENTIA SVI IPSIVS 178

magis, quo & hoc incertius est. *Qui 2. Eccl 3.*
nim amat periculum, vt monet spiri-
tus sanctus, peribit in illo. Hoc enim stu-
dium & diligentiam postulat à nobis
amor & fidelitas quam Diuinæ mai-
estati & bonitati debemus.

CAPVT XVI.

De alijs signis, per exempta sancto-
rum declaratis.

TERTIVM signum serui DEI suæ
industriæ diffidentis est, quādo
bonum aliquod opus quod ad
gloriam Dei maiorem, suamq; & pro-
ximorum salutem putauit suscipien-
dum, etiam si videat vires suas longè
esse impares, & media insufficientia,
auxilij diuini affuturi spe erectus for-
titer prosequitur. Ratio est, quia si
fiduciam collocet in Deo, iam fœ-
licem inchoati operis successum & ex-
itum non metitur ex sua industria sed
Dei omnipotentia, quæ nullis limi-
tibus clauditur, & sæpe etiam per im-
becilla instrumenta admirabilia effi-
cere solet: Cuius rei multa luculenta
H 2 exstant.

exstant exempla in literis diuinis. Filii
 Israel pugnatu contra Philistæos
 tantum erant numero sexcenti, (ceteri
 enim fuga dilapsi erant) ijque inter eos
 nullo gladio vel hasta, excepto vno Sa-

1. Reg. 13.

¶ 14.

le eiusque filio Ionatha, muniti. Philistæi
 ita vero tanto numero confluxerant
 vt scriptura dicat, triginta ijs. curruum
 fuisse millia, reliquum autem vulgus
 innumerabile instar arenæ maris. Et
 tamen solus Ionathas cum puero
 migero audebat tantum adorari exercituum
 solo auxilio diuino fretus; nam in
 verba armigerum allocutus est. *Nisi
 Domino difficile saluare, vel in multis
 vel in paucis.* Nec defuit tantæ
 ciæ. DEVS, tantum enim terrorem
 conturbationem immisit hostium ca-
 stris, vt Ionatha inchoate pugnam
 que mox prosequente reliquo populo
 Israelitico, ingens strages facta sit
 listæorum, ac post cædem & fugam
 hæc amplè relata.

Surius in

Ianuar.

GAVFRIDVS Abbas refert de S. Petro
 Tarantasia, eum nõ. semel ad maiores
 gloriam Dei magna quædam & ardua
 aggressum, eoque exitu felice, qui
 magis in Deo fidebat. In Episcopatu
 quodam

DIFFIDENTIA SVI IPSIVS 158

quodam multos abusus, & deprauatissimos mores deprehenderat: hos vt corrigeret, rem difficillimam tentauit, repugnantibus licet quamplurimis, nempe maximos quosque viros loco & dignitate mouit, & alios eorum vice substituit, idque, vt addit auctor, sola fiducia in Deum coniecta, quem per orationes implorabat, fretus. Hic ergo est fructus eorum, qui diffidentes viribus humanis spes omnes in diuino desigunt auxilio. Contrarius vero eorum, qui nimium confidunt in sua potentia & viribus, vt licet multos magnosque labores ad rem aliquam consequendam impendant, nihil tamen tandem obtineant.

PALLADIVS commemorat de S. *Pallad. in hist. Laus.*
Abbate Moyses, eum, cum esset viribus corporis valentissimus, animo vero fragilissimus, toto corde ad CHRISTVM conuersum esse: ac principio quidem grauissimis tentationibus, speciatim sordidarum & impurarum cogitationum obnoxium fuisse: Ad quas expugnandas exemplo sanctorum Patrum varijs utebatur medijs; totum enim sexennium maximam noctis partem *in somnis*

H 3

in omnibus in orando consumebat, manibus laborabat, modica panis parte victitabat, aquam ad seniorum monachorum cellas deportabat, aliasque penitentias & mortificationes duras subibat: & tamen victoriam contra diabolice tentationes obtinere non poterat, immo ab illis per se in desperationem aliquando impulsus est, ut de monastico proposito deserendo cogitaret. In hac erumina existentem inuisit forte S. Abbas Hilarius & ex parte Dei illi dixit. Ab hac hora in nomine Iesu Christi finis erunt tentationum tuarum. Et ita euenit, nullum enim amplius tentationibus subiectus. Subiunxit deinde sanctus, quod Deus illi non concessisset citius victoriam, nimirum, ut ne laboraret ipse in presumptionem, qua existimasset se certius suis spiritualibus tentationibus & non auxilio Dei depulisse. Itaque Deus tam diu prorogauit certamen illud, ut Moyses consequeretur donum dignitatis sui, considerando se tot laboribus non obtinuisse victoriam, quam alij minimis saepe impetrassent. Quocirca sanctus quidam homo in Ordine Minorum aliquando dixit. Optimū remediū in omnibus

In hist. Mi.
p. 3. l. 5. c.

DIFFIDENTIA SVI IPSIVS 106

47. & 48.
tentationibus est humilitas, quia facit
hominem diffidere sibi, & confidere in
solo Deo. Deinde saluberrima scientia
est, propriæ misericordiæ agnitio; dum enim
homo eam considerat, ilicò cogitat de
quærendo subsidio, & si quærat in Deo,
inuenit, & vbi inuenit, magna mox
fiducia in Deum fertur, ac demum e-
uanescente inordinato amore creatura-
rū, totus amore in creatorē exardescit.

Quartū signū animæ sibi diffidentis
est, in aëto quodā & casto in Deum a-
more vestita sit, cuius beneficio vche-
menter reformidet eū etiā in minimo
offendere. etsi enim expenso diuino fa-
uore & beneuolētia ad omne bonum
prompta in magnā spē & fiduciā eriga-
tur, summāq; capiat cōsolationē; tamē
ex altera parte cōsiderata sua imbecilli-
tate, & procliuitate ad malū, quā multi
etiā se meliores ceciderint, quāq; tante
fauore indigna sit, non parū extimescit
lapsū, ac inter spem metumq; hæret
adimplet, quod dicit ad fideles S. Pau-
lus. cum timore & tremore salutem ve-
stram operamini. quasi diceret. Præ-
state opera bona, quibus salutem
æternam promereamini, non præsu-
mende

Phil. 2

mendo de vestris viribus, sed intimo
quodam timore vestrae fragilitatis, qui
exterius verbis & factis demonstratur.
Ac, vt declarat Apostolus, timorem huius
sanctum oriri debere ex cognitione
sui, hoc est, quod nihil boni in nobis
sit, quod facere possimus, adiugit, Deus
esse, qui operatur in nobis velle & posse
sere pro bona voluntate.

Qui pretiosum aliquem lique in
vase vitreo, cuius fragilitatem nouit
deportat per loca petrosa, vel magna
ventis exposita, cautè admodum huius
pedum vestigia, ne incuria aliqua
trum frangatur: sic fideles qui per
noscunt, quam pretiosum & nobilissimum
gratiae thesaurum gestent in vasis fragi-
libus, vt loquitur Apostolus, animi
suz, magno cum timore vias huius
tae perdifficiles perambulant, omni-
busque praesidijs bonorum operum,
sacramentorum, orationum ad conser-
uandam hanc gratiam se communiunt
& quanquam timeant, longe tamen se
curiores sunt iis, qui expectes timoris
viuunt, imò si quae in hac vita securi-
tas est, illa hi soli fruuntur. Vnde sapien-
ser dixit S. BERNARDVS, in veritate dicitur

DIFFIDENTIA SVI IPSIVS 162

Adici nil a què efficax esse ad gratiam pro- 54. in Cas
merendam, retinendam, recuperandam,
quàm si omni tempore coram DEO in-
ueniaris non altius sapere, sed timere.
Beatus homo qui semper est pauidus. Prover. 28.

CAPVT XVII.

Quatenus homo diffidens sibi, omnibusque
creaturis possit fiduciam collocare in
operibus bonis, & intercessio-
ne sanctorum.

DIVINAE scripturæ sententiæ &
dogmata, quia ab eodem aucto-
re infallibilis veritatis, nimirum
Deo, sunt profectæ, si rectè intelligantur
magnam habent inter se consensio-
nem. Pari ratione habet & doctrina hæc-
nus à nobis ex scripturis tradita; etiam-
si quædam sententiæ in speciem illi re-
pugnare videantur, uti videbimus. Sã-
cti patres nunc docent omnem fiduci-
am à nobis collocandam in DEO, nunc
aiunt in sola eius misericordia & cle-
mentia fidendum, & diffidendum nõ
bis, viribusque nostris, & omnibus re-
bus creatis. Sic tradit sacra scriptura, sic
canit Ecclesia alloquens deum in qua-
dam oratione, *Familiam tuam, quasias*

H 5
mss